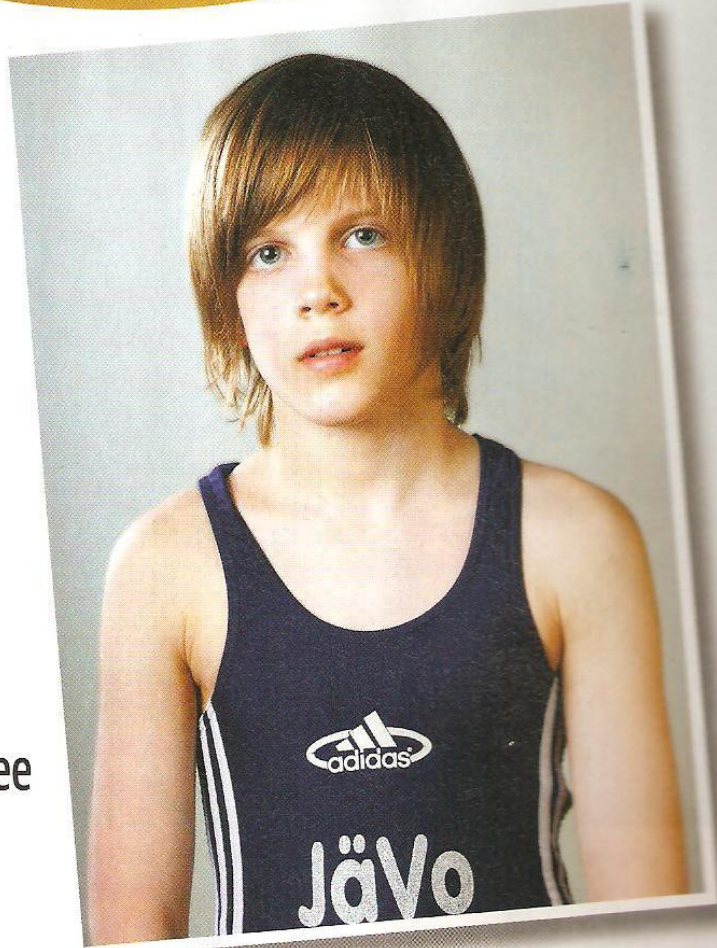

Urheilulehti esittelee ensimmäiset 110-urheilijat.
Valinnat on tehnyt Urheilulehden kokoama
asiantuntijaraati, jonka puheenjohtajana toimii
Nuori Suomi ry:n pääsihteeri Teemu Japison.
Tunnetko sinä 110-urheilijan - kerro hänestä meille
osoitteessa: www.urheilulehti.fi

Pieni suuri mies

Roope Luostarisen
silmäkulmassa kimaltelee
pääsy olympialaisiin.
Tulevaisuudessa.

Kaksitoistavuotias Roope Luostarinen tulee todellisesta painiperheestä. Luostarisen kotona Kellokoskella kasvaa kahdeksan lasta, joista seitsemän painii – joko kilpaa tai huvikseen.

”Nuorin ei vielä paini, koska se on vielä niin pieni. Mutta toiseksi nuorin painii ja seuraavaksi nuorimmat painivat jo nassikoissa”, Roope, Luostarisen perheen lapsista vanhin, sanoo.

Roopea itseään painikärpänen puraisi kolme vuotta sitten, kun isä suositteli elohopealle painia. Roope jäi sille tielleen.

”Pelaan myös amerikkalaista jalkapalloa, mutta paini on minun ykköslajini. Olin myös sirkuskoulussa, mutta lopetin senkin 2–3 kuukautta sitten, kun paini tuli tielle”, Roope kertoo.

Roopen mukaan painimisessa on parasta lajin monipuolisuus. Painimatolla saa tehdä erilaisia liikkeitä ja opetella koko ajan uusia asioita. Myös kilpaileminen lisää virtaa nuorena mieheessä.

”Otin aikaisemmin tappiot aika raskaasti, mutta nyt olen oppinut, että pataankin voi ottaa ja tappioista voi oppia.”

”Myös harjoittelu on otettava tosissaan ja liikkeet on tehtävä kunnolla. On myös kuunneltava valmentajaa ja toteltava hänen ohjeitaan – ja käytävä vielä kisoissa. Siitä se lähtee, jos meinaa hyväksi painijaksi tulla”, Roope miettii.

Roopen maine painimatolla kasvaa koko ajan. Hänellä on plakkarissa jo Koululiikuntaliiton mestaruus viime vuodelta ja TUL:n mitaleita. Roope valittiin viime vuonna myös Järvenpään Voimailijoiden Vuoden poikapainijaksi.

Roopen tavoite painijana on selkeä:

”Se on tietenkin pääseminen olympialaisiin, sillä se olisi todella kova juttu”, vastaus tulee perusteluineen.

Olympiamatolta löytyvät myös Roopen idolit ja esikuvat – **Marko Yli-Hannuksela** ja **Pertti Ukkola**.

”Myhi on esikuvani, koska se on niin hyvä painija. Olen myös tavannut hänet Myhin paineissa, joissa pääsin istumaan hänen syliinsä.”

”Ukkola on puolestaan olympiamestari. Sellaisia ei ole kovin montaa”, Roope laskee.

Olisikohan kymmenen vuoden päästä yksi lisää?

JUKKA RÖNKÄ